

Ο Κλοντ Σαμπρόλ είναι εδώ. Ο άνθρωπος - φαινόμενο από τη Γαλλία, που εδώ και τριάντα χρόνια ζει μέσα στον κινηματογράφο, ζει από τον κινηματογράφο και ζει για τον κινηματογράφο. Ζει τον κινη-

ματογράφο: τον βιώνει ως μια αδιάλειπτη διαδικασία παραγωγής και τον κρατάει ζωντανό. Πέρα από τη διάκριση σε ποιοτικό και εμπορικό και πέρα από τη διάκριση των ειδών. Τον Κινηματογράφο.

συνέχεια στη σελ. 3

ΚΛΟΝΤ ΣΑΜΠΡΟΛ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Εικοσιτέσσερα επτά (Twenty four seven)

του Σέιν Μίντους (Μ. Βρετανία, 1997)

Αυτή είναι η ιστορία του Άλαν Ντάρου (Μπομπ Χόσκις). Ενός μεσήλικα άντρα που ζει σε έναν απαρχαιωμένο σιδηροδρομικό σταθμό παρέα με ένα ημερολόγιο και τις αναμνήσεις του. Μια ανάσα πριν από το θάνατο μεταφέρεται από κάποιον νεαρό, τον Τιμ, στο σπίτι του δεύτερου. Ποιος είναι και πως βρέθηκε σ' αυτήν την κατάσταση; Όλα

είναι κρυμμένα στις σελίδες του ημερολογίου. Καθώς ο Τιμ το ξεφυλλίζει, ο χρόνος γυρίζει πίσω στα τέλη του '80. Είναι η εποχή του Θατσερισμού και της θρησκείας του χρήματος. Μια κοινωνία καλύπτει την εξασθίωσή της, οικονομική και πνευματική, με ένα πέπλο αδιαφορίας. Το πιο ευαίσθητο κομμάτι της, η νεολαία. Προβληματικά παιδιά, δίχως δουλειά και δίχως όραμα να στεγάσει το μέλλον τους. Κάποια απ' αυτά θα' χουν την τύχη να πέσουν πάνω στον Άλαν Ντάρου, έναν εμπνευσμένο οραματιστή που έχει σκοπό να τα βοηθήσει να κερδίσουν το στοίχημα της αξιοπρέπειας και να διοχετεύσουν την οργισμένη τους ενέργεια. Ο ενδοσυϊώδης Ντάρου πιάνει δουλειά. Επισκευάζει ένα ερμημένο γυμναστήριο του μποξ, στρατολογεί τα πρώτα "ρεμάλια" και τα μαθήματα αρχίζουν. Οι πρώτες προσπάθειες να τους μυήσει στην

τεχνική του αθλήματος είναι εκτός από κωμικές και καταστροφικές. Οι απρόθυμοι μαθητές προτιμούν τη γλυκεριά αλτητεία. Μια εκδρομή στην εξοχή της Ουαλίας και η προοπτική ενός ματς με μια άλλη ομάδα θα συνεφέρει αυτή την ατίθαση συμμορία και η ομάδα θα αρχίσει να πετάει. Η ιστορία ξετυλίγεται μέσα από τον αφηγηματικό δρόμο του φλασμπάκ, με φόντο μια καταθλιπτική πνιγμένη στο γκράφιτι πόλη της Κεντρικής Αγγλίας. Γυρισμένο σε ασπρόμαυρο, όχι γιατί προσφέρει ένα ντοκυμαντερίστικο αίσθημα αλλά επειδή έχει μια δύναμη και μια διαύγεια που επιτρέπει στις ερμηνείες να λάμπουν και δίνει ένα αίσθη-

μα αξιοπρέπειας, το Εικοσιτέσσερα επτά είναι ένα τολμηρό λυρικό δράμα με πολλές κωμικές στιγμές. Με μια ποιητική σχεδόν φωτογράφιση του βιομηχανικού αστικού τοπίου και με διαλόγους που δα-νείζονται την αυθεντικότητα της βρετανικής "αργκό" των εργατικών συνοικιών, ο Μίντους που ένας διανομέας στη Βενετία τον χαρακτήρισε ως "Μάικλ Γουιντερμπότομ με ψυχή", φτιάχνει μια μελαγχολική μπαλάντα για την προσωπική πορεία ενός ανθρώπου χωρίς να γυρίζει όμως την πλάτη του στον κοινωνικό ρεαλισμό.

Τζ.Π.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Τα χρυσά μήλα των Εσπερίδων

της Σοφίας Παπαχρήστου

Η Σοφία Παπαχρήστου, συνδυάζοντας το ενδιαφέρον της για τη σκηνογραφία-ενδυματολογία με αυτό του κινηματογραφικού μέσου, έχει στο παρελθόν βραβευτεί τόσο στη Θεσσαλονίκη (για τα κοστούμια της ταινίας του Δήμου Αβδελιώδη *Η Νίκη της Σαμοθράκης*) όσο και στη Δράμα (για τη σκηνοθεσία της σπουδαστικής της ταινίας *Πρελούδιο για Βιολοντέλο*, που γύρισε στο πλαίσιο των μεταπτυχιακών σπουδών της στο Πανεπιστήμιο της Κολούμπια, με τη συνεργασία ενός πολυεθνικού συνεργείου). Επιλέγοντας σήμερα μια σύγχρονη κωμωδία που αποδίδει το πηγαίο καθημερινό χιούμορ του Έλληνα, δοκιμάζει πλέον τις δυνάμεις της σ' ένα διαγωνισμό μεγάλου...μήκους, με την ταινία της *Τα Χρυσά Μήλα των Εσπερίδων*.

ζας) και του Μανόλη του Οικολόγου (Ζαχαρίας Ρόκας) καταφέρνει να αντιμετωπίσει τη σπείρα των κακών και να σώσει το κορίτσι, βρίσκοντας έτσι το κουράγιο να πάρει τη ζωή του στα χέρια του....

Β.Π.

Το τεχνικό αποτέλεσμα που εμπλουτίζεται από ένα πρωτότυπο animation στο ξεκίνημα της ταινίας (τα κινούμενα σχέδια των τίτλων είναι οι καρικατούρες των ηθοποιών, που μας εισαγάγουν στο μύθο, καθώς αφηγούνται όλη την ιστορία της κλοπής του χρυσού νομίσματος των Εσπερίδων), ευθέως ανάλογο με τη σχετική εμπειρία της σε κάθε είδους πειραματισμούς, αποτελεί για την πρωτοεμφανιζόμενη σκηνοθέτιδα κυρίως την άρτια συνεργασία μεταξύ των συντελεστών που υπογράφουν την ταινία. Μια ζωή ο Λουκάς ο παλιατζής (Λάζαρος Ανδρέου) την κοπάνηγε από την πολυτάραχη οικογένειά του, τις αγριοφωνάρες της πεθεράς του και κυρίως τους μπελάδες. Όμως το κλεμμένο χρυσό νόμισμα των Εσπερίδων και η αιγυπτιακή Ζένα (Αφροδίτη Αλ Σαλέχ) αναστατώνουν τη ζωή του και βρίσκεται μπλεγμένος σε αναπάντεχες περιπέτειες. Πυροδοτούμενος από τον έρωτά του για την κοπέλα και με τη βοήθεια του παππού του (Γιώργος Βελέν-

"Τα Φεστιβάλ γίνονται τόπο συνάντησης διαφορετικών πολιτισμών και ταυτόχρονα αποτελούν ένα εναλλακτικό κύκλωμα με διαφοροποιημένες επιλογές, έξω από την εμπορική διανομή"

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

3 Μια ταινία από τη Φιλανδία είναι η άλλη ταινία του Διεθνούς Διαγωνιστικού με τίτλο *Χαυλλέκτρια* (The collector) της Αουλί Μαντλα. Επίσης ο Πάντυ Μπρένα και η Μυρτώ Παράσχη μιλούν για τις ταινίες τους

4 Ερωτικά ονειρικά τοπία στους Νέους Ορίζοντες κι ένας παλιός καλός φίλος, ο Αμπάς Κιαροστάμι, με μια ταινία βραβευμένη και μια έκδοση φωτογραφίας

5 *Western*, μια αστεία περιήγηση δύο περιστασιακών φίλων στην πλούσια σε γυναίκες γαλλική δύση

6-7 Τέσσερις ταινίες από τα Βαλκάνια, ο Βούλγαρος Eduard Zahariiev και μια έκδοση φωτογραφίας γύρω από έναν τέλειο κύκλο. Μέσα στον κύκλο, μια συνέ- ντευξη του Κλοντ Σαμπρόλ

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

travelling

Γεια και χαρά σας

Υποτίθεται πως παρακολουθώ το Φεστιβάλ. Ταινίες παίζονται και ταινίες δεν μπορώ να δω. Ας όψεται το καθήκον.

Πρωινό πυραυλοκίνητο ξύπνημα. Εκεί που έλουζα το μωρό χτύπησε το τηλέφωνο. "Εχει συνέντευξη τύπου με το Βενιζέλο". "Ναι, το ξέρω. Θα έρθω". "Σε παρακαλώ φέρε και το μαγνητοφωνάκι σου". "Μα χωρίς μαγνητοφωνάκι θα ερχόμουν; Εκεί και Σαμπρόλ (Chabrol) στη συνέχεια". Ήθελε να βεβαιωθεί μήπως και το ξεχάσω. Αν είχα κασέτα περισσευούμενη δε με ρώτησε.

12π.μ. Μια καλημέρα στα γρήγορα στις pressarisμένες. "Συγγνώμη κυρία μου δεν μπορείτε να περάσετε από δω. Είναι το γραφείο τύπου." Τους τρώμαξα. Μπήκα με φόρα, χωρίς καρτούλα, χωρίς διαπίστευση. Εισβάλλουν ετσι σε τέτοιο χώρο;

Μεγα πλήθος μαζεμένο για να ακούσει τον υπουργό πολιτισμού. Να μην σας κουράζω με την πολιτική που θα ακολουθηθεί ως προς το σύστημα διανομής, τη χρηματοδότηση των ελληνικών ταινιών, το 1,5% που τόσο ακούγεται, τη μόνιμη έδρα και στέγη του φεστιβάλ δηλ. το Ολύμπιον και τη σύζευξή του με το "Παλλάς" στην "Αθήνα", επιτροπές, επιτροπές και πάλι επιτροπές. Τι να σας κουρά-

σω, σας κούρασα, έστω και περιληπτικά. Για να φανταστείτε, ο λεκτικός πληθωρικός κ. Βενιζέλος κάποια στιγμή (μετά από αρκετή ώρα) τελίωσε μη δέλοντας να μας κουράσει παραπάνω.

Στο μεταξύ είχα ανακαλύψει ότι το μαγνητόφωνο το είχα πάρει αλλά μπέρδεψα το στυλό με ένα εξάρτημα από το ελικόπτερο του μωρού. (Όλα μπορούν να συμβούν σε αυτόν τον κόσμο τον τρελό. Ακόμα και το να είναι έτοιμοι όλοι για συνέντευξη τύπου και να μην υπάρχουν καρέκλες για αυτούς που πρόκειται να μιλήσουν. Καρέκλα πάντως βρέθηκε για τον υπουργό).

Η κατάσταση σώθηκε όταν συνάντησα το συνάδελφο που καιγόταν για το μαγνητοφωνάκι και φυσικά απέκτησα γραφική ύλη για να καταγράψω ό,τι άκουγα από τον κ. Claude Chabrol και τον παραγωγό του. Εκεί έγινα ένα με τους φωτογρά-

μεταφραστές και διερμηνείς των οποίων η δουλειά είναι λίγο γνωστή για την πολυπλοκότητα και τις δυσκολίες της.

Ο Claude Chabrol είναι ένας γλυκύτατος άνθρωπος. Όσο η συζήτηση προχωρούσε, τόσο πιο πολύ φαινόταν να "ερίζεται" από τις ερωτήσεις και ανταποκρινόταν όλο και πιο θερμά. Αφίσε τις καλύτερες εντυπώσεις στους παρόντες που εδώ και χρόνια παρακολουθούν το έργο του.

Οι συνεντεύξεις τελειώσαν και σήμερα. Καίρος να δω και καμιά ταινία. Συμβουλευτικά έμπειρο κινηματογραφόφιλο και πήγα γραμμή στο Ναυαρίνο για τις Παράνομες. Η ταινία ήταν γερμανική. "Δε φαντάζομαι" σκέφτηκα "να συμβεί ό,τι έγινε χδες το βράδυ στο Παλλάς και ξεκίνησε η ταινία του Chabrol χωρίς υπότιτλους." (Επειδή ο μηχανικός δικαιολογήθηκε ότι δεν ήξερε γαλλικά όχι τίποτα άλλο. Και δε θέλω σε καμιά περίπτωση να διξω τον κλάδο τους. Αυτά συμβαίνουν. Και η αφεντιά μου πήγε σε συνέντευξη χωρίς μαγνητοφωνάκι).

Στο προκείμενο: Οι γερμανίδες παράνομες που παίζουν μουσική με αγγλικούς στίχους (ουτε αυτό είναι κατακριτέο) δεν κατάφεραν να με κάνουν να ταυτιστώ μαζί τους, εγώ που όπου παράνομος και περιθωριακός αμέσως πάω να τον συνδράμω. Με τι κουράγιο να δω μετά την Τελετή;

Από μικρή στην ...pressa

1. Έλα, σκειουριτά, πέτα γρήγορα έξω τον υπουργό, ν' αρχίσει ο Σαμπρόλ...

2. ...Ελήφθη, όβερ.

3. Σα να διακρίνω κάποιον Οργανισμό της αγελάδας εκεί πάνω.

4. «Η ανατομία του αφηγηματικού λόγου συναντάει την ανατροπή της εικόνας...»

5. Αχ, τι ωραία που τα λένε αυτοί οι καλλιτέχνες!

Δεν πρόλαβα δυστυχώς να ρωτήσω τον κ. Ηλία Κανέλλη πως του φάνηκε η ταινία γιατί έφυγε βιαστικός για άλλο σινεμά.

Το βράδυ στο Μύλο εγκαίνιασθηκε η έκθεση των αδελφών Διονύση και Βασίλη Φωτόπουλου "Ντύνοντας την έβδομη τέχνη". Αυτό που δεν ήξερε κανένας ήταν αν θα γίνει τελικά ή όχι η συνέντευξη τύπου. Ε, ήρθε και έδεσε που λένε και με τρεις κάμερες μαζεμένες, τον κ. Λάκη Λαζόπουλο, την κ. Ιορδανίδου από το Mega, το Jules Dassin τον κ. Μπακογιανόπουλο, τον κ. Βασίλη Φωτόπουλο εκ των δύο αδελφών και ... χωρίς δημοσιογράφους εδόθη συνέντευξη τύπου σε φιλικό κλίμα στις 19.45 - με μια μικρή καθυστέρηση 45' δηλαδή.

Για να μην παραλείψω - επειδή ξέρω ότι για κάποιες ομάδες του πληθυσμού θα ήταν σοβαρή παράλειψη - όσες πιστές προσέλαβαν και όσες προφτάσανε είδαν στο Μύλο το γνωστό κούκλο-μοντέλο Νίκο Παπαδόκη.

Στο Μύλο επίσης εάν περάσετε και το βράδυ της Κυριακής γίνονται τα εγκαίνια της έκθεσης φωτογραφίας του Αμπάς Κιμποτάμι. Βέβαια το έργο του έχει υποστεί κάποιες παρεμβάσεις γιατί καθώς έστηναν την έκθεση την προηγούμενη έπεσαν κανά δύο κάδρα και έσπασε το τζάμι. Αραγε θα το αλλάξουν το τζάμι ή δεν θα το αλλάξουν; Θα είναι η έκθεση τζαμάτη ή δεν θα είναι; Ιδού η απορία.

Πέρα από "τζαμάτες" έκθεσεις υπάρχουν και "τζαμάτοι" άνθρωποι. Ζουν ανάμεσα μας. Και... δουλεύουν σε κάποια γραφεία. Πίνουν χυμούς, καφέδες και βλέπουν ταινίες στο βίντεο. Δεν βλέπω το χέρι μου στη φωτιά (αυτό έλειπε) αλλά έτσι λένε οι πληροφορίες μου.

Η πανταχού παρούσα και τα πάντα πληρούσα
Βαλεντίνη Παπαγεωργίου

guest list

CURRAN Lynette
Actress

MIRALIS Anna
Buyer

SCHULTZ Gabrielle
Journalist

PREUX Philippe
Programmer

AUYEUNG Pochu
Fest Director

ANGER Cedrik
Film Critic

COROIU Irina
Film Critic

URBAN Horacio
Distributor

Si Chuan Qing Han
Actor

ANDJELIC Borislav
Journalist

BLANUSA Jadranka
Producer/Distributor

DUKIC Nenad
Film Critic

LAKIC Dubravka
Film Critic

MILOJEVIC Djordje
Distributor and Productor

PAVLOVIC Zivojin
Director

TAPUSKOVIC Vasilije
Government Official

VOLK Petar
Institute President

VUCKOVIC Miroljub
Journalist/Film Institute

ZECEVIC Bojidar
Journalist

BUGLYA-KULIES Agnes
Programme chief

CSEJDY Andras
Editor

GYULAI Zsuzsa
Acquisitions

ATEBBAL Mohammad
Manager

DABBAGH DELPAK Mohammad Reza
Sound-mixer

KIAROSTAMI Abbas
Film Director

SCHNITZER Meir
Film Critic

MARTINI Giacomo
Programmer

RESEGOTTI Elisa
Manager

VAN BUEREN Peter
Press

CHABROL Claude
Film Director

ENGLER Prune Marie-Claude
Programmer

JAHAN Olivier
Festival

LEGLOU Jacques
Distributor

LOREY DE LA CHARRIERE Barbara
Journalist

MACIA Marie-Pierre
Delegate

MENAHM Pierre
Distributor World Sales

TOUBIANA Serge
Film Critic

GEORGIEVA MIHAJLOVSKA Jagoda
Journalist

KOSTOVA Marina
Journalist

MAHRENHOLZ Simone
Journalist

ARLYS Demetra
Actress/Deegate

CANOSA Fabiano
Programmer

KAUFMAN Anthony
Journalist

MANCIA Adrienne
Delegate

PAPPAS Peter
Delegate

SIMON Alissa
Programmer

Η συλλέκτρια (The collector)

της Αουλί Μαντίλα (Φινλανδία, 1997)

Μία λέξη μισεί θανάσιμα η Έβι. Το OXI. Κι όμως αυτή είναι η μόνη λέξη που παίρνει ως απάντηση απ' όλους όσους είναι κοντά της.

Πρώτα η αδελφή της. Έχοντας βαρεθεί να βλέπει την Έβι να αυτοφιλοξενείται στο διαμέρισμα της χωρίς καμία πρόθεση να αποκτήσει το δικό της χώρο, την πετάει στο δρόμο. Και μετά ο Γιούσου. Ο ανυποψίαστος τύπος που σταματάει με ωτοστόπ το αυτοκίνητο της Έβι και που δε φτάνει ποτέ στον προορισμό του... Αυτός είπε ότι στις ανήλικες ερωτικές προτάσεις της Έβι. Ποια από τις δύο αρνήσεις είναι η χειρότερη; Της αδελφής της ή του Γιούσου; Όταν πρόκειται για την Έβι δεν μπορείς να ξέρεις. Γιατί υπάρχει και η εξίσωση που κάνει τον κόσμο της Έβι να γυρίζει. Όχι ίσον απόρριψη. Και απόρριψη ίσον οργή, θυμός και μονία εκδίκησης.

νόπτας να νιώσει σεβασμό απέναντι στο ατομικό δικαίωμα που έχει ο καθένας μας να διαθέτει τον εαυτό του όπως επιθυμεί. Η Έβι είναι φορέας εκείνης της παράλογης κτηκτικότητας που όλοι κρύβουμε μέσα μας και που χαλινάγουμε χάριν ευγενίας και ενός ενστίκτου αυτοσυντήρησης. Όσο κατέχουμε, υπάρχουμε. Αντικείμενα, ανθρώπους αλλά κυρίως τα συναισθήματά τους.

Για όλα αυτά, για την υπαρκτή αγωνία του ανθρώπου που δεν μπορεί να επικοινωνήσει τις επιθυμίες του και για την κατάρτα του να σε έχουν ό-

σοι σε δέλουν χωρίς εσύ ποτέ να έχεις αυτούς που θέλεις και για ανθρώπους σκίες μιλάει αυτή η ταινία από τη Φινλανδία. Μια επίσκεψη από τον ακατογράφητο κινηματογραφικά παγωμένο ευρωπαϊκό βορρά και μια ευκαιρία να ανακαλύψει κανείς τι υπάρχει πέρα από τους διεθνείς αδελφούς Κασουριμάκι, είναι η πρώτη αυτή σκηνοθετική δουλειά της Αουλί Μαντίλα.

Τζ.Π.

ΚΛΟΝΤ ΣΑΜΠΡΟΛ

συνέχεια από τη σελ. 1

Ελοιπόν ο Κλοντ Σαμπρόλ είναι μια ζωντανή και έμπρακτη απόδειξη ότι ο κινηματογράφος εκτός από άμεση καταγραφή της πραγματικότητας, καλλιτεχνική αναζήτηση, θέαμα και μυθοπλασία, μαζική ψυχαγωγία ή κοινωνική κριτική, μέσο βιοπορισμού ή πλουτισμού ή/και απαιτητή λάμψη μιας ματαιοδοξίας, είναι και ένας τρόπος να ζεις. Δηλαδή να υπάρχουν: να παίζεις και να εργάζεσαι, να εμπνέεσαι και να σχεδιάζεις, να λυπάσαι, να χαίρεσαι, να ενθουσιάζεσαι, να αγχώνεσαι, να αντιδράς ή να συμβιβάζεσαι, να διεκπεραιώνεις ή να εκφράζεσαι, γυρίζοντας ταινίες. Υπερβαίνοντας ή υποχωρώντας στις δυσκολίες, χρησιμοποιώ-

ντας τις ευκολίες, αναπροσαρμόζοντας τις επιλογές σου στα δεδομένα κάθε εποχής για να τα εκμεταλλευτείς. Δεν εξηγείται αλλιώς! Τόσες και τέτοιες ταινίες! Τέτοια παραγωγικότητα και τέτοια ποικιλία!

Χρόνια ολόκληρα θυμάμαι να σπρώχνω τον εαυτό μου να πάει να δει την κάθε καινούργια του ταινία λέγοντας: "Ποτέ δεν ξέρεις με τον Σαμπρόλ". Και δεν ήταν λίγες οι φορές που μετά την προβολή της ένιωθα κλιάρη ικανοποιημένος η απλώς αποστασιοποιημένος. Ποτέ ισχυρά εντυπωσιασμένος. Κάποιες φορές όμως για μέρες συνεπαρμένος. Και ποτέ βέβαια εξαπατημένος. Τώρα ξέρω γιατί. Έτσι συμβαίνει με τον Κλοντ Σαμπρόλ. Έτσι συνέβαινε και έτσι θα συμβαίνει πάντα. Δοκίμασε και θα δεις.

Σωτήρης Ζήκος

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

ΜΥΡΤΩ ΠΑΡΑΣΧΗ

πέκτησα μια άλλη σχέση της διαδρόμης. Φιλική και τρομακτική συγχρόνως... Αίσθηση του άγνωστου που δεν έχει μέγεθος... συνάμα, στην έρημο νιώθεις προστατευμένος... ίσως επειδή ο ουρανός είναι πολύ κοντά... Τότε συνειδητοποιήσα ότι με ενδιαφέρει. Δεν ήξερα όμως πώς θα το εκφράσω αυτό. Ξεκίνησε σαν ένα προσωπικό ταξίδι, μια προσωπική έρευνα που δεν ήξερα πού θα καταλήξει... σιγά-σιγά διαμορφώθηκε σε εικόνα, έτσι που θα μπορούσε να συρρικνωθεί αυτό το ταξίδι στο χρόνο μιας ταινίας...

Πόσο χρόνο σας πήρε όλο αυτό; Η ταινία κράτησε τρία χρόνια, γυρίσματα και μοντάζ. Η όλη ιστορία όμως μου πήρε 13 χρόνια.

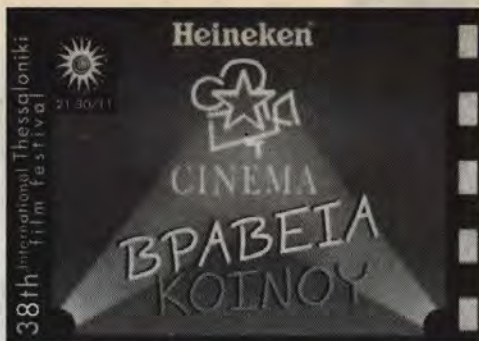
Ποιός σας βοήθησε στην ιστορική έρευνα; Η έρευνα είναι δική μου στο μεγαλύτερο μέρος της, αλλά συνεργάστηκα με το Χρήστο το Γιανναρά, και βέβαια, με όλους τους γέροντες μοναχούς... Όταν επισκέπτεσαι πολλές φορές ένα μέρος, παύεις να είσαι περαστικός... Βιώνεις τον τόπο... Αυτό θέλω να περάσει από το φιλμ... Δεν είναι δηλαδή μια ταινία ταξιδιωτικού ενδιαφέροντος... Δεν είμαι κάποιος που διασχίζει και παρακολουθεί, αλλά κάποιος που βιώνει...

Η δουλειά αυτή προλογίζει και ένα μέλλον σκηνοθετικό για σας;

Ναι, ήδη έχω κάποια σχέδια. Απλά πρέπει να περάσω πάλι απ' τη διαδικασία να βρω τους πόρους να τα πραγματοποιήσω.

Συνέντευξη: Βούλα Παλαιολόγου

Τί είναι αυτό που οδηγεί μια καταξιωμένη ηθοποιό του κινηματογράφου στη σκηνοθεσία; Η σκηνοθετική μου ιδιότητα είναι η συνέχεια μιας πορείας που έχει αρχίσει χρόνια τώρα, απλά αλλάζει μορφή. Είναι μια προσπάθεια να πραγματώνω τα όνειρά μου, να δίνω σχήμα και μορφή στα οράματά μου μέσα από τον κινηματογράφο. Αυτό με αφορούσε πάντα... Την ηθοποιία τη θεωρούσα ένα παιγνίδι, ποτέ δε θεωρούσα τον εαυτό μου επαγγελματία ηθοποιό. Είμαι άνθρωπος των ανοικτών οριζώνων, είμαι ταξιδιώτης και γι' αυτό ίσως δε μπορού να προσδιορίσω ακριβώς γιατί επέλεξα αυτό θέμα. Πάντα με ενδιέφερε ο ασκητισμός, είναι υπόθεση συνυφασμένη με τη μνήμη μου. Ο συγκεκριμένος χώρος της αιγυπτιακής ερήμου -εκεί όπου γεννήθηκε ο ασκητισμός- με ενέπνευσε, όταν πριν χρόνια βρέθηκα σε κάποιο κινηματογραφικό φεστιβάλ στο Κάιρο... Είχα μελετήσει την Αίγυπτο μέσα από τις αρχαιολογικές σπουδές που είχα κάνει, αλλά δεν την είχα δει ποτέ. Κάποια νύχτα βρέθηκα να τη διασχίζω πάνω σε άλογο... ένωσα το μέγεθος, την απλυσία της ερήμου... με το άλογο είχα την αίσθηση της κίνησης, α-

σκηνοθέτης της ταινίας *Επανάσταση της Σιωνής* (Ελληνικό Διαγωνιστικό)ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
ΒΡΑΒΕΙΩΝ
ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ Α' ΠΡΟΒ Β' ΠΡΟΒ ΤΕΛΙΚΗ

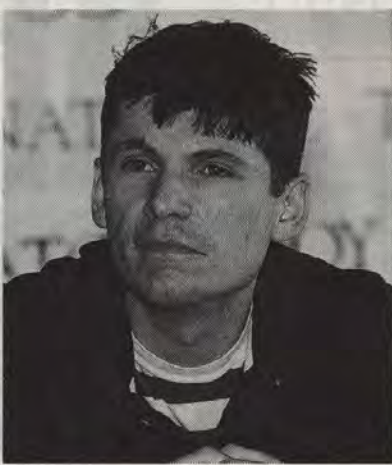
ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Η κάτω βόλτα	4,134		
2. Η συλλέκτρια			
3. Εικοσιτέσσερα επτά			
4. Γυμνόστηθες γυναίκες μιλάνε για τη ζωή τους			
5. Στο δρόμο για το Νιλ			
6. Κρουπαγήματα			
7. Πρόσπινο Ψάρι			
8. Καμιά συμπάθεια για το διάβολο			
9. Τούμπες μέσα σε φέρετρο			
10. Χαμένες νύχτες			
11. Κουρασμένοι ταξιδιώτες			
12. Παρέα με άνδρες			
13. Χειμερία Νάρκη			
14. Ένας σθερφός			

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Η Επανάσταση της Σιωνής	4,023		
2. Πες πως μ' αγαπάς	3,121		
3. Τα χρυσά μύλα των Εσπεριδών			
4. Ο κύριος με τα γκρί			
5. Σκουριασμένες εικόνες			
6. No budget story			
7. Λόριο θα ξέρουμε, διατμια blue bums			
8. Ευγένιος... αγνώστων λοιπών στοιχείων			
9. Το σθώο σώμα			
10. Mirzapashim, Καλή συνάντηση			
11. Σινσός - Τοπογραφία της μνήμης			
12. Βασίλει			

ΠΑΝΤΥ ΜΠΡΕΝΑ

λογος τους γίνεται ασαφής και ασύνδετος, έ-να παζλ από λέξεις που προσπαθεί να διατυπώσει μια θεωρία για την κατάσταση στην οποία είναι μπλεγμένοι...

Χαρακτήρισαν την ταινία σας μαύρη κωμωδία. Για μαύρη κωμωδία θα έλεγε κανείς ότι έχει φωτογραφηθεί με άπλετο φως...

Ίσως ο χαρακτηρισμός μαύρη κωμωδία να μην είναι απόλυτα ακριβής. Στην ταινία υπάρχει η μεγάλη κωμωδία και κυρίως το αλάπιστικ. Μαύρη κωμωδία είναι όταν βρίσκεις κάτι διαστρεβλωμένο και ασθενώς αστειό. Εδώ το κωμικό στοιχείο είναι παντού. Όσο για το φως στην ταινία ήταν κάτι που ήθελα να το πετύχω, ήθελα να είναι διαχυτικό, εκρηκτικό και κυρίως ήθελα το φως στα πρόσωπα, στα μάτια και τις εκφράσεις των χαρακτήρων, ήθελα να είναι δηλωτικό των εκφράσεων τους. Μεγάλο μέρος της ιστορίας παίζεται στα πρόσωπα.

Οι ήρωες σας αντιμετωπίζουν την λέξη Αμερική σαν να πρόκειται για τον παράδεισο. Συμμερίζεστε την ίδια άποψη ειδικά σε ό,τι αφορά το σινεμά; Σε ό,τι αφορά το σινεμά, προσωπικά θα ήθελα να δουλέψω εκεί. Ήδη ετοιμάζω μια ταινία που θα γυριστεί στην Αλαμπάμα και δεν πιστεύω στη διχοτόμηση που έχει επιβληθεί... Αμερικανικό σινεμά εναντίον Ευρωπαϊκού που άλλωστε τείνει να καταργηθεί. Αμερικανοί σκηνοθέτες έρχονται στην Ευρώπη συνέχεια και κάνουν ταινίες και δεν βλέπω γιατί δεν μπορούμε να κάνουμε εμείς εκεί. Εξαρτάται με ποιους όρους κάνεις την ταινία σου. Η πρόκληση είναι να κάνεις πράγματα εκεί που δε θα έκανε ποτέ ένας αμερικανός σκηνοθέτης...

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

Η ταινία σας αρχίζει με ένα απόσπασμα από τον Πλάτωνα. Πως αυτό συνδέεται με το υπόλοιπο στόρυ;

Λοιπόν, το φιλμ έχει τίτλο "I went down" και αυτές είναι οι τρεις πρώτες λέξεις από την "Πολιτεία του Πλάτωνα" που αναφέρεται στη δικαιοσύνη. Έτσι ο τίτλος δικαιώνει την ταινία με έναν πλάγιο και περιπαιχτικό τρόπο την ιστορία. Το φιλμ τελειώνει με ένα χυδαίο αστείο, με ένα πρόστυχο αστείο όπως έτσι θα χαρακτηρίζα και το ταξίδι που οι κάνουν οι ήρωες της ταινίας. Αλλά ακόμα η ταινία είναι για δύο χαρακτήρες, που όπως στην "Πολιτεία" βρίσκουν ένα τρόπο να βγουν από τη σπηλιά στο φως και να ανακαλύψουν σε ένα βαθμό την αλήθεια και την καλοσύνη.

Θα λέγατε ότι το φιλμ στα περισσότερα σημεία του είναι γεμάτο φιλοσοφικούς υπαινιγμούς; Ναι, είναι μια ιστορία για την ηθική και μέσα στους χαρακτήρες υπάρχει διαρκώς ένας ηθικός τόνος. Δεν είναι όμως κάτι που το επιδίδω, να κάνω δηλαδή ένα φιλοσοφικό φιλμ με τρόπο υπογραμμισμένο. Όποια φιλοσοφική διάσταση υπάρχει μέσα του, είναι με ένα τρόπο γενικό. Φιλοσοφούν με την έννοια ότι στην αναζήτηση της αλήθειας, ο διά-

σκηνοθέτης της ταινίας *Η Κάτω Βόλτα* (Διεθνές Διαγωνιστικό)

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Yume no Ginga (Labyrinth of dreams)

Sogo Ishii (Japan, 1996)

Sogo Ishii is one of Japan's most iconoclastic directors, and each new project finds this maverick taking risks with extremely diverse subject matter. His film *Crazy Family* has become a black comedy classic, while *Angle Dust*, which played at the Festival in 1994, is a disquieting and cool examination of a series of subway murders. For his latest film, *Labyrinth of Dreams*, Sogo once again shifts gears. Shot in gorgeous black and white, the film is a haunting, dreamlike mystery, and further demonstrates Sogo's masterful sense of style.

Labyrinth of Dreams takes place in the countryside near a major Japanese city during the fifties. Tomiko (Rena Komine) works as a conductor with the local bus company. She is not at all content with her life, which she believes to be ordinary and boring, and longs for adventure. When she is assigned to conduct the bus driven by the handsome new driver Niitaka (Japanese heartthrob Tadanobu Asano), her co-workers are all jealous. But Tomiko harbours deep suspicions of the driver; her best friend, Tsuyako, was engaged to Niitaka when he drove from another bus company, but she was killed in a mysterious bus accident, and Niitaka was the driver.

Around this time, Tomiko begins to hear strange rumours of a serial killer bus driver. He supposedly woos the conductors, proposes marriage to them, and then kills them on his route. Tomiko is wary of the brooding Niitaka at first, but she finds herself irresistibly drawn to him, and soon has fallen in love with him. Tomiko's chance for adventure has finally arrived.

In Sogo's capable hands, this peculiar story becomes entirely plausible. The characters are human, fleshed out, and sympathetic, and we get a real sense of the odd relationships that inform their lives. Visually, *Labyrinth of Dreams* is extraordinary. Each frame is perfectly composed, and there are some astounding sequences involving a steam-driven train en route to meet its destiny. *Labyrinth of Dreams* is indelible, a stunning and ravishing nightmare.

Dimitri Eipides

Νέοι Ορίζοντες

Επιμέλεια: Χρήστος Καλλιτάς

Αναμέτρηση της ζωής με το θάνατο, ονειρική προσέγγιση του κινηματογράφου, κτητικές ερωτικές σχέσεις, Πρίγκιπες-Τσιγγάνοι, η ιστορία ενός ανεπιβεβαίωτου δολοφόνου και τα εγκαίνια της έκθεσης των φωτογραφικών τοπίων του Αμπάς Κιαροστάμι στο σημερινό πρόγραμμα των Νέων Οριζόντων

Ο Λαβύρινθος των ονείρων, I. Isi, 90', Ναυαρίνο, 23.00

Μια ονειρική προσέγγιση του κινηματογράφου. "Η ιστορία του Λαβύρινθου των ονείρων μοιάζει αληθοφανής, οι χαρακτήρες είναι ανθρωπinoι, ανάγλυφοι και συμπαθητικοί. Αισθανόμαστε πραγματικά τις παράξενες σχέσεις που περιτριγυρίζουν τις ζωές τους. Οπτικά είναι μια εξαιρετική ταινία. Κάθε εικόνα έχει τέλεια σύνδεση, και υπάρχουν μερικές ζαλιστικές σκηνές όπως της ατμομηχανής στο δρόμο για την μοίρα της." Δ. Εϊπίδης. Ο Ιάπωνας παραγωγός και σκηνοθέτης γεννημένος το 1957 έχει γυρίσει άλλες έξι ταινίες.

Μάριος και Ζανέτ, R. Guediguian, 102', Ναυαρίνο, 17.00

Η ταινία με απλό τρόπο περιγράφει την ικανότητα δύο ώριμων ερωτευμένων να είναι ευτυχισμένοι. Ο Μάριος ζει μόνος του και η Ζανέτ μεγαλώνει μόνη της τα δυο παιδιά της, μένοντας σ' ένα μικρό σπίτι που βλέπει σε μια τυπική Μεσογειακή αυλή της Μασσαλίας. Ο Robert Guediguian παραγωγός σκηνοθέτης και σεναριογράφος γεννήθηκε το 1953 στη Μασσαλία της Γαλλίας. Το *Μάριος και Ζανέτ* είναι η έβδομη ταινία του.

Οι Πρίγκιπες, T. Gatlif, 115', Παλλάς, 17.00

Από τον T. Gatlif ίσως με τον αυθεντικότερο τρόπο μπορούν να περιγραφτούν στοιχεία της ζωής των τσιγγάνων. Άνεργοι, αλήτες, φίλοι και εχθροί παρατημένοι ξεκοκαλίζουν με την οργή της επιβίωσης, τα απομεινάρια μιας κοινωνίας που βρίσκεται σε αποσύνθεση. Οι *Πρίγκιπες* (*The princess*) σαν το χορτάρι που φυτρώνει ανάμεσα στο τσιμέντο, στα μπαρ αφήνουν την καρδιά τους να χτυπά πάνω στους σκοπούς των βιολών και των ακκορντέον. Ο Gatlif παρουσιάζει τους βασικούς του χα-

ρακτήρες σαν να είναι ο ίδιος. "Δεν είχα παρά να τον παρατηρήσω, να του κλέψω στοιχεία από 'δω και από 'κεί για να ερμηνεύσω σωστά το ρόλο μου" λέει ο πρωταγωνιστής Νάρα. Με τόλμη, ο αλγερινός καταγωγής σκηνοθέτης, αποκαλύπτει την ζωή μιας φυλής που εδώ και αιώνες βρίσκεται στο περιθώριο. Χρειάζονται οι Πρίγκιπες; Πρόκειται για τη τρίτη ταινία του Gatlif, παλιότερη από τις άλλες δύο του αφιερώματος των Ν.Ο.

Η λεπτή γαλάζια γραμμή, E. Morris, 101', Ναυαρίνο, 15.00

Με μουσική από τον Ph. Glass, ο καλιφορνέζος σκηνοθέτης ντοκιμαντέρ E. Morris, παρουσιάζει τις αθέατες πλευρές μιας υπόθεσης που οδήγησαν σε μια καταδικαστική απόφαση. Οι λεπτομέρειες που επιλέγει ο σκηνοθέτης, διαπλάτνουν την χρήση της κινηματογραφικής γλώσσας. Για παράδειγμα συχνές είναι οι κοντινές λήψεις φαναριών αυτοκινήτων, καρούμπων περιπολικών ή του ποτηριού του milkshake ενώ κύνεται στο δρόμο. Τα καθράσματα των συνεντεύξεων είναι πρόσωπο με πρόσωπο με την κάμερα. Αξίζει προσοχής, ο πρωτότυπος τρόπος παρουσίασης μιας τυπικής υπόθεσης δολοφονίας αστυνομικού στο Ντάλας του Τέξας από το ασυνήθιστο στις ταινίες ντοκιμαντέρ κοινό. Η εξέλιξη και το απρόοπτο είναι από τα δυνατά στοιχεία του αφηγηματικού ύφους του Morris.

Επαναστάτες του Ηλεκτρικού Θεού, C.M. Liang, 106', Ναυαρίνο, 15.00

Ο ταϊβανέζος Φασμίντερ, Τσάι-Μίνγκ Λιάγκ όπως στο *Ποτάμι* έτσι και στους *Επαναστάτες του Ηλεκτρικού Θεού* (*Rebels of a neon God*) αναφέρεται στη σχέση πατέρα και γιού. Κάνει μια κοντινή προσέγγιση της ζωής των νέων στις πόλεις. Η ιστορία της ταινίας μοιάζει παραμυθένια. Παρατεταμένη εγκυμοσύνη 3,5 χρόνων έφερε στη ζωή ένα παιδί με παράξενες δυνάμεις. Δράκοντες βασιλιάδες και υδρόβεια τέρατα συμμετέχουν στους βασικούς ρόλους. Είναι η πρώτη ταινία του Λιάγκ και κέρδισε το 2ο βραβείο στο φεστιβάλ του Τόκιο.

Abbas Kiarostami

Η Γεύση του κερασιού, (Taste of cherry), Χρυσός Φοίνικας στο φεστιβάλ Καννών, προσπαθεί να προσεγγίσει τη σχέση του ανθρώπου με το θάνατο. Κάποιος μεσήλικας αποφασίζει να δώσει τέλος στη ζωή του και προσπαθεί να εξηγήσει το λόγο σε κάποιον άλλο για να τον βοηθήσει να υλοποιήσει την απόφασή του. Στοχαστική ταινία με απλή δομή πετυχαίνει να μεταδώσει επιθυμία για ζωή. "Χωρίς τη δυνατότητα της αυτοκτονίας θα είχα αυτοκτονήσει εδώ και πολύ καιρό".

Ο Ιρανός σκηνοθέτης γεννήθηκε το 1940. Όταν δεν πέρασε στη Σχολή Καλών Τεχνών ξεκίνησε να δουλεύει στην Αστυνομία. Τελικά πέτυχε στη Σχολή και στη συνέχεια εργάστηκε στη διαφήμιση ως γραφίστας, κειμενογράφος και σκηνοθέτης διαφημιστικών ταινιών. Η επιτυχία του στο χώρο (σκηνοθέτησε σε διάστημα έξι χρόνων 150 διαφημιστικά σποτ), του έδωσε τη δυνατότητα διεξόδου στον κινηματογράφο. Παραδόξως δεν είναι λάτρης του πρωτοποριακού ευρωπαϊκού κινηματογράφου. Δηλώνει πως πλητεί από την κινηματογραφική δουλειά σκηνοθετών όπως ο Ντράγιερ ή ο Μπρεσσόν, ενώ λατρεύει παλιότερους Ιρανούς δημιουργούς όπως ο Μισιαβί και ο Ντάριους Μεχρζοϊ. Το

κινηματογραφικό του ύφος χαρακτηρίζεται ποιητικό. Μέσα από απλές αλλά λειτουργικές τεχνικές φτιάχνει εικόνες αληθινές και αυθεντικές. Ταινίες του εκτός από την *Γεύση του Κερασιού* έχουν βραβευτεί στο φεστιβάλ του Λοκαρνό το 1989 *Πού είναι το σπίτι του φίλου μου*; βραβείο Ροσελίνι για την ταινία *Και η ζωή συνεχίζεται* στις Κάννες το 1992 και το *Κάτω από τους ελαιώνες* στο Bergamo Film Meeting το 1994.

Η Γεύση του κερασιού, 95', Παλλάς, 21.00

Ένας παλιός, καλός φίλος
των Νέων Οριζόντων

Η ΕΡΤ αλληιάζει!

ΕΡΤ

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

παράβαζι

Σχολή Κινηματογράφου
και Τηλεόρασης

ΝΕΜΕΑΣ 14, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 326966, 327136

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Εξασφαλίζει τη **συνέχεια...**
επί
της οθόνης!

Αυτή δεν είναι η κάρτα του θείου
από την Αμερική.
Είναι η πραγματικότητα του City Diner.

Κάθε μέρα, 7 ημέρες την εβδομάδα από 1 το μεσημέρι έως 3 τα ξημερώματα

City Diner
GOOD FOOD & DRINK

ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ 6 • Reservations 555,635

Ψιχουλογήστε το

και θα καταλάβετε αμέσως πως δεν είναι απλά ένα σάντουιτς

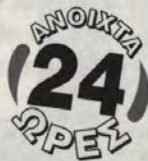

Αλήθεια πως θα σας
φαινόταν αν ένας αρχιμά-
γειρας, ένας σεφ, ετοίμαζε κάθε
μέρα σάντουιτς για σας;

Στο Fournelo κάνουμε αυτό ακριβώς.

Το Fournelo είναι το πρώτο "σαντουιτσάδικο"
με κουζίνα και σεφ. Με το δικό μας ζεστό, φρέσκο,
φουρνισμένο ψωμί, τις σως, τα διαλεγμένα υλικά και τους
ιδανικούς συνδυασμούς γεύσεων, δημιουργούμε κάτι που
στην εμφάνιση μοιάζει με σάντουιτς.

Μόλις το δοκιμάσετε, θα καταλάβετε τη διαφορά από τα
"σάντουιτς" που συνηθίσατε να τρώτε ως σήμερα και θα το
παραδεχθείτε κι εσείς "...ναι, θα μπορούσε να είναι και
σάντουιτς". Στην πραγματικότητα είναι γεύσεις και ποιότητα
ενός πολύ καλού εστιατορίου σε εμφάνιση σάντουιτς.

Meeting Point του
38^{ου} Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης

**θα μπορούσε
να είναι και sandwich**

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 27 & ΕΓΝΑΤΙΑΣ ΓΩΝΙΑ • ΤΗΛ.: 223500, 223303

ΔΙΠΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ

Μετά το Διεθνές Βραβείο Ποιότητας, Silver Level I.Q.A. (International Quality Award), άλλη μία διάκριση έρχεται τώρα να επιβραβεύσει τις προσπάθειές μας για την παροχή συνεχώς καλύτερης ποιότητας. Η Bureau Veritas Quality International, αξιολογώντας τις διαδικασίες εμφιάλωσης της μεγάλης παραγωγικής μας μονάδας στο Λουτράκι, της απένειμε **ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ISO 9002**. Και οι δύο είναι διακρίσεις αντάξιες των υψηλών προδιαγραφών παραγωγής του **ΦΥΣΙΚΟΥ ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΥ ΝΕΡΟΥ HBH ΛΟΥΤΡΑΚΙ**. Τέτοια βραβεία μας οδηγούν μόνο σε υψηλότερους στόχους και ανταποδίδουν επάξια την εμπιστοσύνη σας.

ΒΑΣΙΛΗΣ • ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ντύνοντας την 7η τέχνη

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΕ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΚΑΙ ΣΚΗΝΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

ΧΟΡΗΓΟΣ

Fena
passion - fashion
FenaMEN

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ 6, 551 34 ΦΟΙΝΙΚΑΣ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΤΗΛ. (031) 471.093

ΧΟ

ΡΗ

ΓΟΣ

ΧΟ

ΡΗ

ΓΟΣ

ΠΟΛΥΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

**ΕΙΚΟΝΑ
ΕΙΗΧΟΣ**

Ζει μαζί σας

SABA

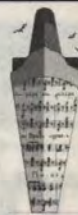

ράδιο παρατηρητής

93.1 FM STEREO

ράδιο ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ

92.8 FM STEREO

Nikon
F90X
Ευρωπαϊκή
Κάμερα της Χρονιάς
1995-1996

Παρουσιάζοντας αυτό το ξεχωριστό βραβείο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Βραβείων σχολιάζει: "Η Nikon έχει φτιάσει ένα νέο υψηλό επίπεδο απόδοσης υπολογίζοντας με την F90X. Για τον επαγγελματία και τον τραπεζιτή είναι μια κάμερα που θα ανταποκριθεί σε οποιεσδήποτε συνθήκες λήψης χάρη στο πρώτης ποιότητας σύστημα φωτομέτρησης, την ταχέως αυτόματη εστίαση και την εργονομική κατασκευή. Ο χειρισμός εξασφαλίζεται ακόμη περισσότερο με την προσθήκη του MB-10 Multi-Power Vertical Grip, ενός αεσοσφύρας που χρησιμοποιεί αλυσιδωτές και μπαταρίες λιθίου. Η F90X είναι μια SLR μηχανή που προσθέτει μια ακόμη επιτυχία στο μεγάλο όνομα της Nikon."

Δικαίωμα συμμετοχής

Nikon
F90X
SCHOOL

ΥΠΕΡ
ΕΓΓΥΗΣΗ
2 ΕΤΩΝ

EUROPEAN IMAGING AND SOUND ASSOCIATION

Nikon 90

Μεγαλύτερη ταχύτητα, μεγαλύτερη ακρίβεια

Nikon

ΔΑΜΚΑΛΙΔΗΣ

Δ. & Γ. ΔΑΜΚΑΛΙΔΗΣ ΑΕ • Ζεφειρού 44, 175 64 Π. Φάληρο Τηλ.: 9410888 - Φακ: 9427058

ΦΩΤΟΤΕΧΝΙΚΗ®

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΕΓΧΡΩΜΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

κοντά στον
κινηματογράφο

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:

Παπαναστασίου 148, Χαριλάου, Τηλ. 32 72 30, Fax: 32 72 31
Ωραιοκάστρου 6, Ηλιούπολη, Τηλ. 65 08 58
Μακρυγιάννη 37, Α.Ηλιούπολη, Τηλ. 66 99 93
Μ.Καραολή 2, Συκιές, Τηλ. 63 90 60

ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ:

Φηρά, Τηλ. 0284/25.160

οι
Μεγάλες Στιγμές
του
Κινηματογράφου
στη
Μικρή Οθόνη
έχουν
Ένα Όνομα

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΕΙ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

SELECT YOUR NETWORK

Welcome
magnet.gr

ολοκληρωμένες

λύσεις

για το

internet

στη

Θεσσαλονίκη

Τώρα και στην Αθήνα
με τη συνεργασία της Techlink.
<http://www.techlink.gr>

ADAX®

ΕΓΝΑΤΙΑΣ 117, 546 23, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,
τηλ/fax: 031 205501, 219287,
e-mail: info@magnet.gr, <http://www.magnet.gr>

Let's Heineken

Απολαύστε και βραβεύστε τις
καλύτερες ταινίες!

Η Heineken υποστηρίζει τον
κινηματογράφο... τη συναντάτε
στις καλύτερες αίθουσες... τη βλέπετε
να πρωταγωνιστεί στις μεγαλύτερες
κινηματογραφικές διοργανώσεις. Θα την
ξαναδείτε και φέτος να παρασύρεται
στη δίνη της κινηματογραφικής μαγείας
του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης.

Για άλλη μια χρονιά η Heineken,
βασικός υποστηρικτής του Φεστιβάλ,
θα περιμένει τη δική σας γνώμη.

Από 21/11/97 έως 30/11/97 στους
κινηματογράφους "ΟΛΥΜΠΙΟΝ 1",

"ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ" και στα περίπτερα του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, ζητήστε τα δελτία συμμετοχής
για τα Βραβεία Κοινού, απολαύστε και βραβεύστε τις καλύτερες ταινίες. Αποτελέσματα της βαθμολογίας θα δημοσιεύονται
καθημερινά για κάθε ταινία, στην εφημερίδα "ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ". Η απονομή των βραβείων - στην καλύτερη ελληνική
και στην καλύτερη ξένη ταινία - θα πραγματοποιηθεί κατά την επίσημη τελετή λήξης του Φεστιβάλ.
Η αυλαία του 38ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ανοίγει και σας περιμένει. Let's Heineken λοιπόν...

Heineken®

21 - 30/11

38th International Thessaloniki
film festival

CINEMA

ΒΡΑΒΕΙΑ
ΚΟΙΝΟΥ

<http://www.heineken.nl>

Η ΓΝΩΜΗ ΣΑΣ ΜΕΤΡΑΕΙ!

“Δεν πιστεύω πως ο κινηματογράφος είναι εκατό τοις εκατό μια τέχνη σε αντίθεση με την λογοτεχνία, την γλυπτική και τη ζωγραφική.”

Manuel Poirier

ΑΣΤΕΙΑ ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ ΔΥΟ ΠΕΡΙΣΤΑΣΙΑΚΩΝ ΦΙΛΩΝ ΣΤΗΝ ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΕ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΓΑΛΛΙΚΗ ΟΥΣΗ

Με αρκετές καλά επινοημένες εκπλήξεις και πολύ φαγητό κυλάει η αφήγηση του Μ. Poirier στην ταινία *Western*. Αφέλεια διακατέχει τους βασικούς χαρακτήρες τον Πάκο (S. Lopez) και τον Νίνο (S. Bourdo). Πρόκειται για τυχοδιώκτες όπως θα ήταν δύο καβαλάρηδες κατακτητές της παρθένας αμερικάνικης Δύσης πριν από μερικούς αιώνες. Η γνωριμία τους γίνεται με παράδοξο τρόπο, ο Πάκο πωλητής παπουτσιών Καταλάνος στην καταγωγή ταξιδεύει προς το Γκελβινέκ, πόλη της δυτικής Γαλλίας στη Βρετάνη. Ευαίσθητος με το ευαίσθητο φύλλο, πιάνεται συχνά κορόϊδο. Όταν σταματάει στο δρόμο για να πάρει μια όμορφη κοπέλλα που κάνει ωτοστόπ φορτώνεται τελικά τον φίλο της Νίνο, ενώ εκείνη μένει. Στη διαδρομή ο αφελής Πάκο καταβαίνει να ελέγξει το αυτοκίνητο και το χάνει. Ο συνεπιβάτης του Νίνο εκμεταλλεύμενος την απουσία του παίρνει το τιμόνι και φεύγει. Η συνέχεια της ταινίας τους φέρνει πολύ κοντά. Καλές είναι οι ερμηνείες των ηθοποιών. Αρκετά είναι τα καλοφτιαγμένα τράβελινγκ με κοντινά πλάνα στα δύο πρόσωπα με συνέχεια μισών πανοραμίκ, δίνουν σημασία στην ανάδειξη του φυσικού περιβάλλοντος και του τοπίου της πόλης. Η ταινία αναφέρεται σε κοινωνικά ζητήματα όπως των κοινωνικών διακρίσεων λόγω εθνικότητας, της σχέσης των ανθρώπων με την πατρίδα τους, με την

εργασία τους και με την ύλη γενικότερα αλλά παραμένει σε μια απόσταση με την πραγματικότητα. “Δεν φυλακίζομαι από την πραγματικότητα, πιστεύω πως μπορεί κάποιος να μοιραστεί τις πεποιδήσεις του πλησιάζοντας τις καταστάσεις και τους ανθρώπους.” Ρίχνοντας μεγαλύτερη προσοχή στην κωμική πλευρά της ζωής των πρωταγωνιστών ο Μ. Poirier συχνά επαναλαμβάνεται. Το θέμα του ο έρωτας μιας νύχτας, “κάθε γυναίκα και λιμάνι” δείχνει λίγο παρωχημένο. “Λειτουργώ καλά μέσα σε περιβάλλον άρνησης. Κυρίως η διαπίστωση πως μπορώ να μοιραστώ τα συναισθήματα μου με τους θεατές μ’έκανε να νιώσω λιγότερο μόνος, και με προσέλκυσε στο κινηματογράφο. Έχω καταλάβει πως η μαγεία του κινηματογράφου βρίσκεται στην προοπτική της συνεργασίας.” Ο Poirier αυτοβιογραφικός, κοντά στα 40, γεννήθηκε στο Περού αλλά ζει στη Γαλλία. Τον ενδιαφέρει το δράμα των ανθρώπων που αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τον τόπο τους. Ο γάλλος σκηνοθέτης άφησε την πόλη για την εξοχή όπως και την δουλειά του κοινωνικού λειτουργού για το κινηματογράφο. Το *Γουέστερν* είναι η δεύτερη μεγάλου μήκους ταινία του.

Western, 136', *Ναυαρίνο*, 19.00

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΑΜΠΑΣ ΚΙΑΡΟΣΤΑΜΙ

Ο Αμπάς Κιαροστάμι ανήκει στην κατηγορία των σκηνοθετών, των οποίων το έργο ξεφεύγει από τα όρια που καθορίζουν ο χρόνος, τα σύνορα ή οι ιδιαιτερότητες της γλώσσας. Το έργο του αποκτά μια κοσμική έκταση και μια διαχρονική υπόσταση, και

γίνεται προσπάθεια σε ανθρώπους απ’ όλα τα πλάτη και τα μήκη της γης – ένα κοινό, που επικοινωνεί κυρίως μέσα από τη διαίσθηση και τη μέθοδο της ανθρώπινης εμπειρίας. Χρησιμοποιώντας την ανθρώπινη παρουσία ως επίκεντρο της εικόνας του, οι ταινίες του, φαινομενικά απέρριπτες και λιτές, εμπεριέχουν στοιχεία ενός πολύπλευρου και πολυσύνθετου ταλέντου που ξεπερνά την απλή ανάλυση. Φαινομενικά απλά θέματα, όπως αυτά που απασχόλησαν τον Όζου ή τον Μπρεσόν σε περασμένα χρόνια, αποκτούν μια πρωτόγνωρη διάσταση, που αντιστέκεται στην περιγραφή.

Ένα απ’ τα κυρίαρχα στοιχεία στο έργο του κινηματογραφιστή Κιαροστάμι είναι η προσήλωσή του στη φυσικότητα: μια προσήλωση, που προσεγγίζει την αφήγηση στο ντοκιμαντέρ. Φυσικοί χώροι, μη επαγγελματίες ηθοποιοί, αυτοσχεδιασμός στους διαλόγους, προσδίδουν μοναδική αυθεντικότητα στα θέματα, που συναρπάζουν με τον αυθορμητισμό, την ανθρωπιά και την ποίηση.

Οι φωτογραφίες του Αμπάς Κιαροστάμι, μια επιλογή από τοπία του Ιράν, αποδίδουν τις ίδιες αξίες με τις κινούμενες εικόνες του. Η φύση, συγκλονιστική και μεγαλειώδης ως

παραούσια, καταγράφεται από το φακό του καλλιτέχνη ως απλή και ευπρόσιτη – ένα μοναδικό, απόλυτο σκηνικό, που περιβάλλει και φιλοξενεί την ανθρώπινη ύπαρξη.

Δημήτρης Ειλιόδης

Εγκαίνια έκθεσης: 8.00 μ.μ. στον ΜΥΛΟ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ / PROGRAMME

ΟΛΥΜΠΙΟΝ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	ΟΛΥΜΠΙΟΝ II	ΒΑΚΟΥΡΑ	ΕΓΝΑΤΙΑ	ΠΑΛΛΑΣ	ΝΑΥΑΡΙΝΟ
17:00 International Competition Η ΣΥΛΛΕΚΤΡΙΑ NETOPERHO 97' Auli Mantila Finland / 1997 O.V. Finnish • English subtitles	17:00 National Competition Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ I EPANASTASI TIS SIOPIΣ 100 Mirto Parashli Greece / 1997 O.V. Greek	16:00 Tribute Kanellopoulos Η ΕΚΔΡΟΜΗ I EKDROMI 85' Takis Kanellopoulos Greece / 1966 O.V. Greek • French subtitles	15:30 Balkan Survey (War) ΤΡΕΛΛΟ ΒΕΛΓΡΑΔΙ POLUDELI LJUDI 42' Goran Markovic / 1997 / Video O.V. Serbian • English subtitles	17:00 Tribute Chabrol Η ΦΥΛΑΡΓΥΡΙΑ (7 ΘΑΝΑΣΜΑ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΑ) L' AVARICE, (7 PÉCHÉS CAPITALS) 18' France / 1961 O.V. ΕΛΛΗΝΕΣ LES BICHES 88' France / 1967 Claude Chabrol O.V. French	15:00 N.H. 3x3 E. Morris Η ΛΕΠΤΗ ΓΑΛΑΖΙΑ ΓΡΑΜΜΗ THE THIN BLUE LINE 101' Errol Morris USA / 1988 O.V. English	15:00 N.H. Spotlight Tsai Ming Liang ΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΘΕΟΥ CHING SHAO NIEN NA CHA 106' Tsai Ming Liang Taiwan / 1992 O.V. Mandarin/Chinese • English subtitles
19:00 Tribute Kanellopoulos ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ 24' Greece / 1960 Takis Kanellopoulos O.V. Greek	19:00 Special Screenings Ο ΚΟΥΝΤΙΝ ΚΡΙΣΤΙ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ RESIDENT ALIEN 85' Jonathan Nossiter USA / 1991 O.V. English	17:45 Tribute Papas Z 125' Kosta Gavras France / 1969 O.V. French	Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΟΣΛΑΒΙΑΣ DEATH OF YUGOSLAVIA 147' Angus Macqueen, Paul Mitchell United Kingdom O.V. English	19:00 Tribute Chabrol Ο ΠΡΑΙΟΣ ΣΕΡΤΙΟΣ LE BEAU SERGE 93' Claude Chabrol France / 1957-8 O.V. French	17:00 N.H. 3x3 Gatlif ΟΙ ΠΡΙΓΚΗΠΕΣ LES PRINCES 115' Tony Gatlif France / 1983 O.V. French • English subtitles	17:00 N.H. New French Cinema ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΙ ΖΑΝΕΤ MARIUS ET JEANETTE 102' Robert Guedigian France / 1997 O.V. French • English subtitles
Η ΠΑΡΕΝΘΕΣΗ I PARENTHESI 67' Greece / 1968 Takis Kanellopoulos O.V. Greek	21:00 National Competition ΠΕΣ ΠΟΣ Μ' ΑΓΑΠΑΣ ΠΕΣ ΠΟΣ Μ' ΑΓΑΠΑΣ 85' Kostoula Tormadaki Greece / 1997 O.V. Greek	20:10 Balkan Survey (Z. Pavlovic) Ο ΛΙΠΟΤΑΚΤΗΣ DEZERTER 98' Zivojin Pavlovic Yugoslavia / 1992 O.V. Serbian • English subtitles	19:00 Tribute Ripstein ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΠΕΘΑΝΕΙΣ TIEMPO DE MORIR 90' Arturo Ripstein Mexico / 1965 O.V. Spanish • French subtitles	20:50 Tribute Chabrol ΜΑΡΙ-ΣΑΝΤΑΛ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΔΟΚΤΟΡΟΣ ΚΑ MARIE-CHANTAL CONTRE LE DR. KHA 114' Claude Chabrol France / 1965 O.V. French	19:00 N.H. Main Programme BENT 109' Sean Mathias UK / 1997 O.V. English	18:00 N.H. New French Cinema ΓΟΥΣΤΕΡΝ WESTERN 136' Manuel Poirier France / 1997 O.V. French
21:00 International Competition ΕΙΚΟΣΤΕΣΣΕΡΑ ΕΠΤΑ TWENTY-FOUR SEVEN 97' Shane Meadows United Kingdom / 1997 O.V. English	23:00 International Competition Η ΚΑΤΟ ΒΟΛΤΑ I WENT DOWN 107' Paddy Breathnach Ireland / 1997 O.V. English	22:00 Tribute Oliveira ΦΡΑΝΣΙΣΚΑ FRANCISCA 166' Manoel de Oliveira Portugal / 1981 O.V. Portuguese • French subtitles	20:50 Balkan Survey Η ΑΘΩΟΤΗΤΑ MASUMIYET 110' Zeki Demirkubuz Turkey / 1997 O.V. Turkish • English subtitles	23:00 Tribute Chabrol ΑΝΤΙ-ΠΡΕΜΙΕΡΕΣ Ο ΕΡΗΜΟΠΟΙΟΣ THE PEACEMAKER 124' Mimi Leder USA / 1997 O.V. English	21:00 N.H. Main Programme Η ΓΕΥΣΗ ΤΟΥ ΚΕΡΑΣΙΟΥ TAAM - E. GILASS 95' Abbas Kiarostami Iran / 1997 O.V. Iranian	21:00 N.H. Main Programme ΚΑΛΗ ΠΡΟΤΟΧΡΟΝΙΑ SILVERSTEER COUNTDOWN 83' Oskar Roehler GERMANY / 1997 O.V. German • English subtitles
23:00 National Competition ΤΑ ΧΡΥΣΑ ΜΗΛΑ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΔΩΝ ΤΑ ΧΡΥΣΑ ΜΗΛΑ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΔΩΝ 85' Sofia Papachristou Greece / 1997 O.V. Greek			23:00 Tribute Ripstein ΒΑΒΥ ΚΟΚΚΙΝΟ PROFUNDO CARMESI 114' Arturo Ripstein Mexico / 1996 O.V. Spanish		23:00 N.H. Main Programme ΣΤΟΝ ΚΑΡΕΦΤΗ MIRROR, MIRROR 86' Bailie Walsh USA, France / 1996 O.V. English	23:00 N.H. Main Programme Ο ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ YUME NO BINGA 90' Shogo Ishi Japan / 1997 O.V. Japanese • English subtitles

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Ματιές

Ο Λιποτάκτης

του Zivojin Pavlovic (Γιουγκοσλαβία, 1992)

Βασισμένη σ' ένα διήγημα του Φιόντορ Ντοστογιέφσκι (Ο Παυτοτινός Σύζυγος) η πλέον πρόσφατη ταινία του Ζιβόγιτ Πάβλοβιτς (Zivojin Pavlovic) -γυρισμένη το 1992- έχει ως σκηνικό τον εμφύλιο πόλεμο. Διαδραματίζεται στο Βούκοβαρ, πόλη που διεξήχθησαν αιματηρές μάχες την περίοδο των εμφύλιων συγκρούσεων, ανάμεσα σε Σέρβους και Κροάτες. Οι δύο ήρωες, ο Πάβλε και ο Αλέσκα κάποτε αξιωματικοί των ενιαίου Γιουγκοσλαβικού στρατού συναντώνται μετά από καιρό στο Βούκοβαρ. Τώρα ο ένας, ο Πάβλε, είναι λιποτάκτης, ενώ ο Αλέσκα είναι στρατιωτικός δικαστής. Κάποτε και οι δύο ερωτευμένοι με την ίδια γυναίκα, θα βρεθούν στο κέντρο δραματικών γεγονότων που θα καταλήξουν στον θάνατο της κόρης του Πάβλε. Το ερώτημα για το ποιος είναι ο πραγματικός πατέρας της μικρής θα αναζωπυρώσει την παλιά έχθρα ανάμεσα στους δύο άνδρες. Αυτήν την φορά όμως η σύγκρουσή τους είναι ακόμα πιο δυνατή...

Ο σκηνοθέτης χωρίς ποτέ να χάνει από την οπτική του το ρεαλιστικό περίγυρο της ταινίας -τον πόλεμο ανάμεσα σε Σέρβους και Κροάτες-, εστιάζει στην σχέση των δύο ανδρών και στο παρελθόν τους. Το ύφος της ταινίας -πικρό και ωμό-, αλλά και η θέση του σκηνοθέτη στο χώρο του Γιουγκοσλαβικού κινηματογράφου -μια φωνή αμφισβήτησης και απαισιοδοξίας στα χρόνια του Τιτοϊσμού- προσδιορίζουν το τελικό αποτέλεσμα: Είναι η ταινία, μια αλληγορία για το μίσος των λαών, για τις ανοικτές και καίνουσες πληγές της χώρας, για τον εμφύλιο πόλεμο...

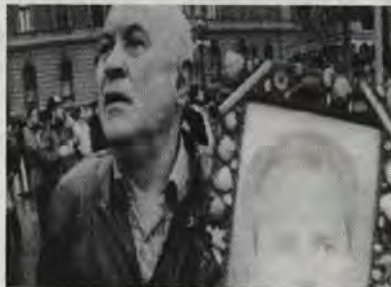

Τρελό Βελιγράδι

του Goran Markovic (Γιουγκοσλαβία, 1997)

Το Τρελό Βελιγράδι του τίτλου δεν είναι παρά το Βελιγράδι των διαδηλώσεων και των συγκρούσεων, του χειμώνα του 1996. Μετά τις εκλογές της 17ης Νοεμβρίου χιλιάδες πολίτες κατέβηκαν σε ειρηνικές διαδηλώσεις διαμαρτυρίας εναντίον στον πρόεδρο Μιλόσεβιτς και στο καθεστώς του. Ήταν ο "Μάης" του χειμώνα, για την Γιουγκοσλαβία. Το αίτημα των διαδηλώσεων ήταν ελευθερία και δημοκρατία και πρωταγωνιστές σ' αυτόν τον αγώνα ήταν οι φοιτητές.

Τα 40 λεπτά που διαρκεί το ντοκιμαντέρ χωρίζονται σε πέντε μέρη. Το πρώτο τμήμα ασχολείται με τον ανεξάρτητο αντιπολιτευόμενο ραδιοφωνικό σταθμό B52, που το καθεστώς Μιλόσεβιτς έκλεισε. Η συνέχεια ανήκει στις αντιδιαδηλώσεις των υποστηρικτών του Μιλόσεβιτς. Το τρίτο μέρος ασχολείται με το αποκλεισμό του Βελιγραδίου, για 8 μέρες, από τους φοιτητές. Η αστυνομική βία που κορυφώθηκε στο τέλος εκδηλώσεων στις 2 Φεβρουαρίου του 1997, αποτελεί το

τέταρτο μέρος. Ενώ το τελευταίο μέρος αφιερώνεται στους "ανθρώπους που τρελάθηκαν", στους πολίτες δηλαδή που με το πρωτότυπο τρόπο διαμαρτυρίας, έκαναν αυτούς τους τέσσερις μήνες του πιο τρελού μήνες που έζησε ευρωπαϊκή πρωτεύουσα μετά τον Μάη του 67....

Δ.Μ.

Δ.Μ.

"ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΕΛΕΙΟ ΚΥΚΛΟ" Έκθεση Φωτογραφίας

Ενας πόλεμος. Ένας φωτογράφος. Και τα γυρίσματα μιας ταινίας, του Τέλειου Κύκλου του Ademir Kenovic - μια πραγματική περιπέτεια. Το σκηνικό για την ταινία - αλλά και για τις φωτογραφίες - είναι έτοιμο. Το μόνο που χρειάζεται είναι μια φωτογραφική μηχανή.

Ο Πολ Γρίβας βρέθηκε εκεί και με τον φωτογραφικό του φακό, κατέγραψε εικόνες που οι λέξεις δεν μπορούν να περιγράψουν: Τα ερείπια ενός πολέμου, μία πόλη κατεστραμμένη, τις "ρημαγμένες γειτονιές" του Σαράγιεβο...

Όμως αντίθεση στην διαρκή δυστυχία του Σαράγιεβο και των κατοίκων του -ή η έξοδος από τον φαύλο κύκλο του πολέμου-, οι άνθρωποι της ταινίας: Στο συνεργείο του Τέλειου Κύκλου, η ευφορία είναι το κυρίαρχο συναίσθημα, καθώς ο σκηνοθέτης Kenovic και οι συνεργάτες του για πρώτη φορά μετά τον πόλεμο έπιασαν πάλι δουλειά...

Αυτό το κλίμα και αυτές τις καταστάσεις αποδίδει στις φωτογραφίες του ο Πολ Γρίβας: Είναι ο

κινηματογράφος σε χρόνο ενεστώτα, είναι οι άνθρωποι του σινεμά μέσα στο χειρότερο σκηνικό του, στο σκηνικό μιας κατεστραμμένης από τον πόλεμο, πόλη.

Με σπουδές φιλολογίας, με συμμετοχές σε ταινίες του μεξικάνικου κινηματογράφου -και στην ταινία του Arturo Ripstein, La Reina de la Noche (1994)- ο Πολ Γρίβας ασχολείται ενεργά με τον κινηματογράφο: μόλις έχει τελειώσει την πρώτη σκηνοθετική του προσπάθεια, ένα ντοκιμαντέρ πάνω στον μουσικό της Λάτιν, Eddie Palmieri. Οι φωτογραφίες που τράβηξε στο Σαράγιεβο στην διάρκεια των γυρισμάτων της ταινίας Τέλειος Κύκλος -που προβάλεται στα πλαίσια του προγράμματος ΤΑ ΤΑΡΑΓΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ- παρουσιάζονται σε όλη την διάρκεια του Φεστιβάλ, στο De Facto.

Δ.Μ.

Η έκθεση πραγματοποιείται σε συνεργασία με την Γκαλερί FNAC και το Κέντρο Αντρέ Μαλρό, στο Σαράγιεβο

Κλοντ Σαμπρόλ Οι ταινίες μου, ο

Ποιά νομίζετε πως είναι η θέση του Ευρωπαϊκού Κινηματογράφου σήμερα απέναντι στην κυριαρχία του Αμερικάνικου;

Στην Ευρώπη επικρατεί ο αμερικάνικος κινηματογράφος, ο οποίος χάρει όλων των πλεονεκτημάτων της βιομηχανίας του. Οι αμερικάνοι κατάλαβαν από νωρίς, ότι ο καλύτερος τρόπος για την ανάπτυξη μιας συνολικής οικονομίας τους είναι η υποστήριξη του κινηματογράφου και η διάδοσή του έξω από την χώρα τους. Για παράδειγμα, χωρίς αυτόν δεν θα υπήρχαν τα MacDonald's στην Ευρώπη. Μέριμνα δική μας απέναντι στον κυρίαρχο αμερικάνικο κινηματογράφο, είναι να δημιουργήσουμε τον δικό μας διαφορετικό και παράλληλο κινηματογράφο, χωρίς απαραίτητα να δημιουργήσουμε δηλαδή τις ίδιες δυνατότητες ύπαρξης για όλους. Σε κάθε χώρα να υπάρχει ο ελληνικός, ο ισπανικός, ο γαλλικός κ.ο.κ. δίπλα στον αμερικάνικο κινηματογράφο. Ταυτόχρονα, κάτι που έχει ήδη αρχίσει, πρέπει να δημιουργήσουμε ένα οικονομικό πλαίσιο ενίσχυσης της κάθε εθνικής κινηματογραφίας. Φυσικά νομίζω ότι δεν θα συμβούν έτσι τα πράγματα. Θάταν η ιδανική λύση. Θα δούμε.

Υπάρχει η ίδια κοινωνική ανάλυση και κριτική της αστικής τάξης στις ταινίες σας σήμερα όπως και παλαιότερα;

Οι κοινωνίες στην Ευρώπη σήμερα σίγουρα έχουν υποστεί αλλαγές και δεν παρουσιάζονται όπως στις αρχές του αιώνα, κι αργότερα πριν και μετά τον πόλεμο. Όμως οι σχέσεις των ανθρώπων μεταξύ τους παραμένουν σχεδόν οι ίδιες. Από τη στιγμή που ζούμε σε μια κοινωνία που υπακούει σε έναν καθαρό κανόνα αγοράς, είναι σίγουρο ότι οι κοινω-

νικές δομές ξανακτίζονται από μόνες τους με παραλλαγές, αλλά τελικά τα ευαίσθητα σημεία βρίσκονται στον ίδιο τόπο. Έχει να κάνει το θέμα αυτό και με την τελευταία μου ταινία. Με το χρήμα και το πέρασμα του χρήματος, με το λαθρεμπόριο του, που το συλλαβισμένο, σε όλο το κόσμο. Αλλά και στη προηγούμενη ταινία μου, η σχέση αφεντικού και υπηρέτριας, που αυτή αφηγείται, δεν είναι μήπως η ίδια παντού; Όμως πρέπει να γνωρίζουμε με σαφήνεια και βάθος τις σημερινές κοινωνίες. Ακόμη και στη Γαλλία συχνά εκπλήσσομαι με κοινωνικά φαινόμενα πρωτόκουστα. Εγώ πάντως, όσο μου επιτρέπει η πληροφόρησή μου, θα γίνω με το δικό μου τρόπο ο εκφραστής αυτής της κοινωνικής κριτικής που εννοείτε με την ερώτησή σας.

Στις κινηματογραφικές οδόνες επικρατούν ταινίες που σερβίζουν στο κοινό ένα θέαμα βίας. Ποιά είναι η άποψή σας στο θέμα αυτό;

Ας πάρουμε την εικόνα, όπου ένας άνθρωπος δέχεται μια σφαίρα στο σώμα του. Εγώ ποτέ δεν θα κάνω slow motion, για να ποικιλοποιώ έτσι το θάνατο κάποιου. Για μένα η βία και ο θάνατος είναι κάτι το δυσάρεστο και θα έλεγα η διαφορά που μπορούμε να επιβάλουμε, όπως έκανα στην ταινία μου Τελετή, στην απεικόνιση του θανάτου είναι αισθητά διαφορετική με αυτή που συναντούμε στις αμερικανικές ταινίες, όπου δεν υπάρχουν όρια κι επικρατεί αντίθετα η ωμότητα. Υπάρχουν όρια που πρέπει να τα σεβαστεί κανείς. Δεν απαγορεύεται να δείχνουμε τη βία. Είναι λάθος όμως να την ωραιοποιούμε. Η φυσική βία είναι πάντα συνειδητή. Η ψυχολογική βία όχι. Καταλαβαίνετε ότι η δεύτερη είναι περισσότερο επικύνδυνη.

τα Βαλκάνια

Η Αθωότητα (Masumiyet)

του Ζεκί Ντεμirkουμπούζ (Τουρκία, 1997)

Ο χώρος του περιθωρίου, ο κόσμος των απελπισμένων ανθρώπων είναι στο κέντρο στην δεύτερη ταινία του Τούρκου ανεξάρτητου σκηνοθέτη Ζεκί Ντεμirkουμπούζ (Zeki Demirkubuz). Ένας κινηματογραφιστής που ανήκει στην νέα ελπιδοφόρα γενιά του Τούρκικου κινηματογράφου, συνεχιστής του έργου του Γιλμάζ Γκιουνέι (Yilmaz Guney), Ζεκί Οκτέν (Zeki Okten) και Ομερ Καβούρ (Omer Kavur).

Κεντρικός ήρωας στην αφήγηση είναι ο Γιουσούφ, πρώην κατάδικος που μόλις έχει αποφυλακισθεί. Αναζητώντας μια διέξοδο στην ζωή του, θα γνωριστεί με μια τραγουδίστρια, την Ουγκούρ και τον προστάτη της, τον Μπεκίρ. Γρήγορα η σχέση τους θα μετατραπεί σε ένα περίπλοκο ρομαντικό τρίγωνο, μια κατάσταση που ο Μπεκίρ δεν μπορεί να ανεχθεί. Μετά την αυτοκτονία του, ο Γιουσούφ θα βρεθεί μόνος με το

παιδί της Ουγκούρ και θα περιπλανηθεί στην τούρκικη επαρχία αναζητώντας την μητέρα του μικρού. Περιπλάνηση και αναμονή για μια συνάντηση που ποτέ δεν γίνεται. Ο Γιουσούφ βρίσκεται σε μια κατάσταση όπου δεν υπάρχει καμία διέξοδος. Υπάρχει μόνο ένα μέρος για να πάει και η διεύθυνση του είναι στην τσέπη του....

Το κεντρικό πρόσωπο της ταινίας, έρχεται από το παρελθόν και δεν μπορεί να βαδίσει στους δρόμους του σήμερα: Προσπαθεί να υπερασπιστεί αξίες και κώδικες ηθικής που ανήκουν στο παρελθόν. Σε μια ιστορία τυπικά μελοδραματική, ο Ντεμirkουμπούζ (Demirkubuz) δίνει ένα δυναμικό σε σημασίες περιεχόμενο: Είναι ο αποκλεισμός, η εγκατάλειψη, το προσωπικό (αλλά και κοινωνικό) οδείο, είναι τέλος η αδυναμία προσαρμογής στο χωρίς ηθική σημερινό κοινωνικό τοπίο, τα στοιχεία που καθορίζουν τα πρόσωπα της ταινίας.

Δ.Μ.

Ο θάνατος της Γιουγκοσλαβίας

των Angus McQueen, Paul Mitchell (Μ. Βρετανία)

Αν η πτώση του Βούκοβαρ, τον Νοέμβριο του 1991, μπορεί να θεωρηθεί ως η πρώτη σύρραξη ανάμεσα στις εθνότητες της μέχρι τότε ενιαίας Γιουγκοσλαβίας, η πρώτη αιματηρή μάχη από μία σειρά που ακολούθησαν στην συνέχεια, είναι τα γεγονότα που προηγήθηκαν του Βούκοβαρ που προετοίμασαν ότι ακολούθησε: την διάλυση δηλαδή μιας χώρας, στο κέντρο της Ευρώπης, το τέλος του 20ου αιώνα.

Ο παραγωγός Μπράιαν Λάπινγκ συντόνισε την δημιουργία ενός ντοκιμαντέρ που εξετάζει ακριβώς αυτές τις αιτίες και τις αφορμές που επέτρεψαν ένα καταστροφικό πόλεμο στο τέλος του 20ου αιώνα. Μια σειρά από τηλεοπτικά κανάλια της Δύσης συμμετείχαν ως συμπαραγωγοί σ' αυτήν την προσπάθεια -η λίστα είναι εντυπωσιακή: το BBC, το γαλλικό CANAL+, τηλεοπτικά κανάλια από την Αυστρία, την Ολλανδία, το Βέλγιο, την Δανία, την Σουηδία, την Νορβηγία και την Αυστραλία. Επιτόπια έρευνα, μαρτυρίες από τους

πρωταγωνιστές της διάλυσης, αλλά και από απλούς ανθρώπους όλων των εμπόλεμων πλευρών, συγκροτούν το πρωτογενές υλικό αυτών των τριών ντοκιμαντέρ. Ολο αυτό το υλικό οργανώνεται σε τρία μέ-

ρη (και αντίστοιχα επεισόδια): την ραγδαία άνοδο του Σλόμποταν Μιλόσεβιτς στην Σερβία, ενός κομβικού προσώπου στην ανάπτυξη του Σέρβικου εθνικισμού (1987-1989), την Κροατική αντίδραση στον Σέρβικο εθνικισμό και την ανάπτυξη ενός ανάλογου (1990), και τέλος τις απαρχές του πολέμου που σφράγισε την διάλυση (1991). Πίσω από τις εικόνες του ντοκιμαντέρ διακρίνεται η αγωνία των ανθρώπων που το κατασκεύασαν να κατανοήσουν ένα γεγονός: πως μια ευρωπαϊκή χώρα οδηγήθηκε σταδιακά από το εθνικιστικό μίσος, στην πλήρη διάλυση και στον εμφύλιο πόλεμο.

Δ.Μ.

EDUARD ZAHARIEV

"Η αξία του κινηματογραφιστή δεν βρίσκεται στην ικανότητα του να κατασκευάζει κάτι, αλλά στην επιθυμία και στην ικανότητα του να μοιράζεται, να διαλέγεται"

Eduard Zahariev

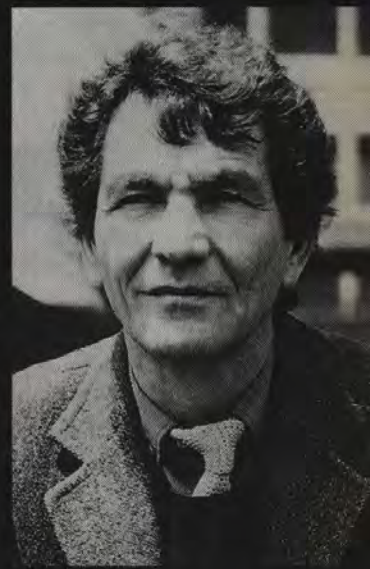
Η δήλωση του Βούλγαρου σκηνοθέτη Eduard Zahariev εκφράζει μια στάση ευαισθησίας μάλλον παρόδοξη και σπάνια για το τοπίο του σημερινού κινηματογράφου. Σ' ένα χώρο, όπου στο παρελθόν η υποταγή στην εξουσία του Κόμματος εξασφάλιζε την επιβίωση και όπου σήμερα η αποδοχή του κυνισμού της αγοράς εξασφαλίζει την οικονομική άνεση, ο Zahariev διάλεξε τον μοναχικό δρόμο της εναντίωσης στις επιβουλές της εξουσίας -οικονομικής ή πολιτικής- επέλεξε την οδό της προσωπικής δημιουργίας. Η κατάληξη του δρόμου υπήρξε τραγική, και ταυτόχρονα άκρως ποιητική: ο σκηνοθέτης έσβησε από το καρκίνο λίγο πριν ολοκληρώσει το μοντάζ της τελευταίας του ταινίας *Η πανσέληνος ήρθε πολύ αργά*.

Με σπουδές στην σχολή κινηματογράφου της Βουδαπέστης βρέθηκε στον χώρο του Βουλγάρικου κινηματογράφου, διαμέσου των ντοκιμαντέρ. Τα χρόνια της κομμουνιστικής διακυβέρνησης, ο χώρος των ντοκιμαντέρ γνώρισε ιδιαίτερη ανάπτυξη, καθώς στέγαζε τους σκηνοθέτες που είχαν προβλήματα προσαρμογής με την εξουσία. Η ακρίβεια και ο ιδιαίτερος ρυθμός στο μοντάζ, η εκφραστική δύναμη της εικόνας, το κομψό ύφος, δεν άργησαν να οδηγήσουν τον σκηνοθέτη στον χώρο των ταινιών της μυθοπλασίας. Ένας χώρος μάλλον αφιλοξενος για τον Zahariev, αφού η ασυμβίβαστη στάση του και η άρνηση του να συνδιαλλαγή με την εξουσία τον απομονώνουν.

Είναι τελικά στην δεκαετία του 70 που οι ταινίες θα συναντήσουν το κοινό στα διεθνή φεστιβάλ: Λοκάρνο, Κάρλοβυ Βάρυ, Σαν Φρανσίσκο, Μπέργκαμο, το Πανόραμα Ευρωπαϊκού Κινηματογράφου στην Αθήνα. Οι ταινίες μυθοπλασίας του χαρακτηρίζονται από τις ποιότητες του σκηνοθέτη: ευαίσθητες ισορροπίες, λεπτή ειρωνεία, ποιητική αφήγηση, κωμικά αλλά και δραματικά στοιχεία, κοινωνική συνείδηση αλλά και υπαρξιακή αναζήτηση. Όμως είναι η μετριότητα, η ηπιότητα, η αποστασιοποίηση από τους μηχανισμούς της πολιτικής (και όχι μόνο) εξουσίας και ο σχεδόν δονκιχωτικός αγώνας του, που σφραγίζουν το έργο του.

Δημήτρης Μπάμπας

Στην διάρκεια του Φεστιβάλ παρουσιάζεται η ταινία του: *Η Πανσέληνος ήρθε πολύ αργά*

κόσμος μου

Η πορεία σας στον κινηματογράφο δια μέσου της πληθωρικής παραγωγής σας είχε και διακυμάνσεις;

Ακούστε. Υπάρχουν πολλοί τρόποι κι επιλογές. Κάποιοι έκαναν οικονομία δυνάμεων γυρίζοντας λίγες ταινίες, ενώ κάποιοι άλλοι ένα μεγάλο αριθμό ταινιών. Εγώ επέλεξα τις πολλές πέτρες για να οικοδομήσω ένα στέρεο τοίχος, που να μην κινδυνεύει να γκρεμιστεί. Καμία φορά βάζουμε μια πέτρα, αλλά σε μια πέτρα πως να στηριχθεί το οικοδόμημα σου. Και αν δεν έχεις τα σφυριά και τα άλλα εργαλεία να λαξεύεις τη πέτρα; Εγώ επέλεξα το πλήθος για να μείνει έτσι ένα περισσότερο στέρεο έργο. Σαν ένας κινηματογραφικός Σιμενόν. Πέρασα βέβαια περιόδους κρίσης κι εγώ. Καταννώνω σήμερα το γεγονός αυτό. Ήταν στιγμές κούρασης. Μετά από προγραμματισμένες πολλές ταινίες ή πολλές επιτυχίες.

Ποιό στάδιο στην παραγωγή μιας ταινίας σας ικανοποιεί;

Με ενδιαφέρουν περισσότερο τα γυρίσματα, που μου δίνουν χαρά. Τα γυρίσματα είναι για μένα μια γιορτή. Έτσι προτιμώ να ετοιμάσω πολύ καλά το σενάριο ώστε να μην επιδέχεται αλλαγές της τελευταίας στιγμής. Είμαι τόσο έτοιμος με οτιδήποτε πριν τα γυρίσματα, ώστε κατά τη διάρκειά τους να το γλεντάμε. Αλλά και να μη επιδιώκαστε σε ατέρμονες προσπάθειες επιπλέον γυρισμάτων. Όταν ξέρω ότι η ταινία θα διαρκέσει μια ώρα και τριάντα λεπτά, γιατί να γυρίσω σκηνές δύο ωρών; Έτσι, αυτές οι στιγμές προετοιμασίας μου επιτρέπουν να είμαι ελεύθερος μετά και να μην γίνωμαι δικτάτορας ενός team πενήντα ατόμων, ώστε να φέρουν το ποθητό αποτέλεσμα. Χρησιμοποιώ πάντα τους ίδιους ηθοποιούς και τεχνικούς, γιατί η σχέση μου με αυτούς είναι δεδομένη. Μπορώ έτσι να συνομιλώ-

μαί με λίγα λόγια κι αυτό είναι πολύ θετικό. Με την Ιζαμπέλ Υνέρ για παράδειγμα αρκούν κάποιες ματιές για να συννενοηθούμε, δε μιλάμε σχεδόν καθόλου, μια κίνηση αρκεί για να κατανοήσει ο ένας τον άλλο. Ωστόσο, πρέπει να τονίσω ότι δεν γράφω το σενάριο στα μέτρα του ηθοποιού που έχω υπόψη μου, γιατί θέλω να του επιφυλάξω μια εκπλήξη, έτσι ώστε να μπει σε έναν άγνωστο ρόλο. Δεν θα έγραφα ποτέ ένα ρόλο που ταιριάζει στην Ιζαμπέλ. Αυτή καλείται να υποδυθεί ένα ρόλο ως ηθοποιός και όχι ως χαρακτήρας πραγματικός, όπως τον γνωρίζω.

Επιμέλεια: Παντελής Καρακάσας

ΤΟ ΚΥΚΝΕΙΟ ΑΣΜΑ ΣΕ ΕΙΚΟΝΕΣ

Fifty one...and counting. Claude Chabrol, a pioneer of the nouvelle vogue, is not only one of Europe's most acclaimed directors but also one of the international cinema's most prolific. What keeps him going? The sheer joy of filming, he told a festival news conference, adding that he hoped to begin shooting on his fifty-first feature-length film, *The Colour of the Lie*, in late March.

Chabrol's use of the same actors seemingly contradicts his reputation as "the director of the unexpected" although some see this as a measure of his genius.

"I use the same actors for the same reason I use the same technicians and producer. The relationship between people is an important part of film-making so when I find actors with whom I have a good rapport, I stick with them," he said.

Chabrol says "success tends to make you lazy" - a belief that may explain why his shifts in style and direction have always followed films considered failures. One of these was *The Road to Corinth*, shot in Greece in the late 1960s during the early years of the seven-year military dictatorship.

"The movie was bad," said Chabrol, "but that wasn't Greece's fault."

Olympion feat. 'A new era' has become such a hackneyed phrase that I'm loathe to use it even when apropos. After 38 years, the Thessaloniki Film Festival is to be incorporated as a separate legal entity under a bill currently before parliament. Culture Minister Evangelos Venizelos said that with its new status and new home (the recently renovated Olympion), the Thessaloniki Film Festival's programming "will be continuous and not just ten days of the year." Some of these programmes will be linked to the new Thessaloniki Cinema Museum to be established on a waterfront property. But the biggest change in the festival will be the elimination of the national competition in favour of the State Cinema Awards to be decided by a fifty-member jury but presented at the festival. The idea, Venizelos said, is for the festival to once again become a 'panorama' of Greek cinema where all the year's productions will be screened. Some Greek filmmakers say removing the element of competition from the festival will mean the end of Greek cinema. Of course that's what others had said six years ago when the festival went international.

Taking charge. Eevi and Alan Darcy, main characters, respectively, of *Neitoperho* (The Collector) and *TwentyfourSeven*, take control of their lives - in very different ways and with quite different results - in this evening's International Competition screenings. Finnish director Auli Mantila, who also wrote the screenplay for *Neitoperho*, will discuss her first feature-length film at a news conference this afternoon. Yet another British director inspired by the drab and dreary life of his native land, Shane Meadows examines its numbing effects on inner city youth who simply hang out twenty-four hours a day, seven days a week. The pattern is broken by Darcy, a social worker determined to help them find a purpose and a sense of dignity. Bob Hoskins, physical archetype for the 'common man', has been cleverly cast in the role of this remarkably uncommon man.

Time out for love. It's only fitting that Thessaloniki, the city he loved and lived most of his life in, pay tribute to Takis Kanellopoulos - considered one of the leading directors of modern Greek cinema. All ten of his films, including three shorts, will be screened at the festival retrospective. Today's showings include *Macedonian Wedding* (1960), which brought Kanellopoulos to the attention of critics and public. This documentary is followed by *Interlude* (1968), a passionate albeit brief love story loosely based on Noel Coward's play *Still Life*. *An Excursion* (1966), considered by critics to be Kanellopoulos's best film, is also being screened today. Both films star Angelos Antonopoulos.

The joy of film

Robards, not Roberts. For a quick (and wonderfully selective) primer on Greek cinema, check out the poster exhibition in the festival ticket booth in Aristotelous Square.

A real-life whodunnit. In 1988 filmmaker Errol Morris broke new ground in the documentary and cinema verite genres with *The Thin Blue Line*, a combination recreation and investigation of the cold-blooded murder of a Dallas policeman. Morris not only secured the release of the man wrongfully convicted and imprisoned for the crime but also proved American audiences were open to this type of innovative film-making. Catch it this afternoon at the Palace as part of the New Horizons section's 3x3 programme.

For the record. Between them Paul Mitchell and Angus MacQueen have made documentaries on some of the biggest political events of our times, from Watergate to the collapse of the Soviet Union. Last year they teamed up in a five-part programme, *The Death of Yugoslavia*, in which the protagonists of the war in former Yugoslavia discuss crucial moments in the conflict. The first three segments will be screened this evening along with Goran Marcovic's *Poludeli ljudi* (Belgrade

Follies), a short documentary on the demonstrations in Belgrade last year.

Digital dilemmas. Digital technology is revolutionizing the print media by cutting to less than an hour the time between a picture being snapped and a newspaper edition rolling off the presses. Now it's bringing the same sweeping change to movie-making by opening the use of video from the small to the silver screen.

Because video costs less than film, digital technology will make movie-making more affordable and thus accessible to more. But is the quality the same? Does the technique limit creativity or allow for more experimentation? Will it really be filmmaking without film?

New York-based documentary director Michele Negroponte and producer Anthony Bregman lead a panel discussion on "The Digital Filmmaking Revolution: Making Movies Without Film?" tomorrow at 3pm at the press centre in the Electra Hotel on Aristotelous Square.

The discussion, which includes a hands-on demonstration of digital video technology, was organised by filmmaker Valerie Kontakos (*The Quality of Light*) to launch the festival's annual "Filmmakers' Forum."

It's a hot topic - and one on which the debate has only just begun. Do your homework before the panel and take in Frank Grow's *Love God* (produced by Bregman), which was made using digital video technology. Special screening today at noon at the Alexandros theatre.

A league of his own. Jonathan Nossiter, who spent part of his childhood in Greece, weighs in at the festival with two films - both being screened out of competition. *The Resident Alien* (1991) which follows Quentin Crisp into American "exile" will be shown this evening and *Sunday* (1996), the tale of two strangers caught up in a case of mistaken identity, will be shown tomorrow at 9pm.

Culture clash. It didn't take long for the whiners to crawl out of the woodwork. But the first grumblings about the festival heard around the lobby of the Electra hotel highlighted the clash of cultures between local and foreign guests. Non-Greeks were overheard complaining about the late hour of some of the parties and receptions while there was some grouching in Greek about the early hours of the press screenings.

Quote, unquote. Marin Karmitz, the Romanian-born producer of Krzysztof Kieslowski's "Three Colours" series, Alain Resnais's *Melo* and more than fifty other feature-length films: "I think we should fight with all our might against the barbarism of violence solely for violence's sake that we now see in cinema, especially American movies."

Diane Shugar

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 26 ΚΥΡΙΑΚΗ 23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1997

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΣΗΣ, ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΑΡΑΚΑΣΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ,

ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΝΤΑΙΑΝΑ ΣΟΥΓΚΑΡΤ, ΓΙΩΤΑ ΤΣΙΤΣΙΛΑ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ - ΖΑΡΔΟΝΗ, ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΤΥΠΟ ΜΟΥΚΟΣ

website: www.magnet.gr/filmfestival • e-mail: filmfestival1@magnet.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

FM 100

FM 100.5

FM 101

TV 100

88.100

ΑΓΟΥ & ΤΕΧΝΗΣ

ΤΑΥΡΟΠΑΝΑ 98.4

ΕΛΛΗΝΟΠΑΝΟ 95.1

93.4

ΤΥΠΟ ΚΑΝΑΛΙ 50

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΤΟ ΔΗΜΟΤΕΛΕΟ ΠΑΡΙΣΟΜΟ